

29. August 1932.

f. Lov om Støtte til Svineproducenterne.

Ved Lov af 25. Juli 1932 med tilhørende ministerielle Bekendtgørelser er der truffet Forholdsregler til Støtte af Svineproducenterne i Holland. I det følgende skal dels gøres nogle Bemærkninger om de Principper, der ligger til Grund for Lovens Bestemmelser, dels gives Oplysninger om, hvorledes disse er — eller i en nærmere Fremtid vil blive — gennemført i Praksis.

I.

Hovedhensigten med Foranstaltningerne er at hæve Priserne paa Svin og Svinekød paa Hjemmemarkedet, men samtidig opretholde Eksporten, uanset, at denne vedblivende maa finde Sted til Verdensmarkedets lavere Priser. Denne Hensigt tænkes opnaaet derved, at Forbrugerne paa Hjemmemarkedet tvinges til at betale mere for Flæskeprodukter end Verdensmarkedets Pris; den derved indvundne Overpris anvendes til at dække Underskudet ved Eksporten (jfr. nærmere nedenfor under II).

Enhver Ordning af denne Art bliver ifølge Sagens Natur en indirekte Beskatning af Befolkningen til Fordel for et bestemt Erhverv eller Gren af et Erhverv. Man forsvarer Foranstaltningerne dermed, at Konsumenterne ikke har noget rimeligt Krav paa at faa Flæskeprodukter til Priser, der end ikke dækker Produktionsomkostningerne og med, at det er i det samlede hollandske Samfunds Interesse, at Svineproduktionen og Eksporten af Svinekød — ikke mindst af Bacon — opretholdes, selvom den i en Krisetid ikke kan konkurrere paa Verdensmarkedet uden Støtte.

Det har under Lovforslagets Behandling været paapeget, at de importerende Lande — særlig England — mulig vil betragte saadanne Støtteforanstaltninger med Uvilje og betegne dem som »dumping« eller som Ydelse af »Eksportpræmie«. Heroverfor har Regeringen med Rette hævdet, at der ikke er Tale om »dumping«, da man ikke nærer noget Ønske om at underbyde nogen eller oversvømme et Marked; man er tvunget af Verdenskonjunkturerne til at foretage sin sædvanlige Eksport med et Tab, for hvilket man maa finde Dækning og isøvrigt har man til Hensigt efterhaanden at begrænse (evt. regulere) Tilførslerne til de forskellige udenlandske Markeder. (Ogsaa Betegnelsen »Eksportpræmie« afviser man, idet der ved en saadan almindeligvis forstaaes en direkte Subvention fra *Statskassen* til en Eksportgren. Der er næppe Grund til at gaa ind paa en nærmere Undersøgelse af, om Betegnelsen »Eksportpræmie« kan hæftes paa Foranstaltningerne eller ikke. I Realiteten er det uden afgørende Betydning om man opkræver en Skat, der indgaar i Statskassen og derefter gives som direkte Støtte til een Eksportgren, eller man — som nu sket — paalægger Landets Befolkning en indirekte Skat, der uden at være indgaaet i Statskassen anvendes til samme Formaal).

Med Lovens Bestemmelser forfølger man imidlertid ogsaa andre Formaal end Prisforhøjelse paa Hjemmemarkedet og Støtte til Eksporten. Det har her i Landet bestandig vist sig vanskeligt at tilvejebringe den fornødne Kooperation imellem Svineproducenterne indbyrdes og imellem disse og Eksportørerne. Dette har medført, at man ikke har formaaget at tilvejebringe den rette Ensartethed og Kvalitet for Varerne, en Omstændighed der bl. a. har bevirket, at man ikke i England har kunnet opnaa Toppriser. Efterhaanden som Mulighederne for at forøge Kvantiteten af Eksporten bliver ringere, er det blevet endnu mere nødvendigt at lægge Vægt paa Kvaliteten. Som det vil fremgaa af det følgende, giver Loven nu Regeringen Midler i Hænde til at tvinge Producenterne til at søge en ensartet og bedre Kvalitet tilvejebragt, alt imedens hele Eksporthandelen centraliseres. Af denne Side af Lovens Bestemmelser venter man sig